

חכמת נשים

דברים יקרים מלב אל לב
מאת הרבנית
נעמי שמואלי תליט"א
אשת חבר

למו"ר ועט"ר הגה"צ
רבינו בנימין שמואלי שליט"א
ראש ישיבת המקובלים
”נדר שלום” תבב”ץ

גליון מס' 358

פרשת נצבים - ראשי השנה התשי"ה - ו

ראש השנה הגיע...

כבר אנחנו מתקדמות ליום הדין הגדול "ראש השנה" ביום זה מלך במשפט יעמיד ארץ, אנחנו ממש לפני ערב ראש השנה הזמן המיועד כבר מבריאת העולם לדון בו כל יצורי עולם אם כבנים אם כעבדים כולם עוברים לפניו אחד אחד אין מי שיכול להפטר מלעבור לפני הקב"ה אשר בוחן לבות וכליות, ואצלו הכל גלוי וידוע.

לכן נכין את עצמנו מבעוד מועד, הקב"ה עשה אתנו חסד גדול שנתן לנו את חודש אלול שאדם יחזור בו בתשובה. וכעת נשארו לנו שעות מעטות כדי להתכונן כדי להתחרט על השנה החולפת ולקבל קבלות לשנה החדשה.

הקב"ה נתן לנו במתנה את האפשרות לעשות תשובה, אם מתחרטים ועושים תשובה ומקבלים קבלה לעתיד, הכל נמחק, ואם עושים זאת מאהבה - נהפכים העבירות לזכויות.

ונספר מעשה שהיה, זוג צעיר התחתן בשעה טובה. נערכה חתונה מפוארת עם המוני מוזמנים, ואבי החתן הביא עמו לאולם עשרת אלפים שקלים כדי לשלם לבעלי האולם ולתזמורת והניח את הכסף בכיס מעילו. במהלך השמחה קרא לו המנחה לבוא לרקוד עם החתן. פשט את מעילו והניחו על הכיסא, רקד לפני החתן, וכשחזר למקומו מצא שהכסף נעלם!

החוויר, וחשב שעולמו חרב עליו, רצה לקרוא למשטרה ולערון חיפוש בקהל, לבסוף החליט שלא להשבית את השמחה, עלה כל כך הרבה, יעלה עוד עשרת אלפים.

החתונה עברה, ירח הדבש נחוג, ואז נקראה המשפחה לבית המחותן לראות את סרט הוידאו של החתונה. יושבים החתן והכלה, הוריהם ואחיהם, וחוזים בסרט שנערך בטוב טעם. הנה החופה, הנה הקידושין, האוכל והריקודים. איזו שמחה! המנחה קורא לאבי החתן לרקוד עם בנו, הנה הוא קם, מוריד את המעיל ותולה אותו על הכיסא, ניגש לרקוד, איזה יופי! המצלמה משוטטת לרגע על פני האולם, ורואים איך אבי הכלה מתגנב אל המעיל המיותם, מושיט את ידו, ומוציא את הכסף מהכיס... מיד עצרו

אשרת

חיל

מי ימצא

ורחוק

מפנינים

מכרה

המשך בעמוד הבא

את הסרט, הדליקו את האור, והסתכלו עליו... מעשה שהיה, נורא ואיום! "כבושת גנב כי ימצא"...

כמה היה אבי הכלה נותן, כדי למחוק את הקטע מן הסרט! הנה הוא יושב, ורואה איך המצלמה מתקרבת, איך הוא נראה חומק ומתגנב - כמה היה נותן כדי לעצור את ההקרנה! כמה היינו אנחנו מוכנים לתת, כדי למחוק כמה וכמה קטעים מחיינו, שלא יציגו אותם שם למעלה - מחרתיים!

ה"חפץ חיים" זצ"ל היה מצטט את דברי התרגום על הפסוק: "סוף דבר — הכל נשמע", לאמר: "בסופו של דבר, כל דבר שנעשה כאן בעולם בצינעה, הכל עתיד להתפרסם ולהשמע לכל בני האדם!" בהקרנה פומבית. אוי לאותה בושה, אוי לאותה כלימה!

אילו רק יכולים היינו למחוק כמה קטעים מביכים — ואפשר!!! על ידי אנחה אחת, על ידי תשובה!

מהי תשובה? דבר פעוט: להתחרט על אותם דברים, לומר בפה מלא "חטאתי", ולהחליט החלטה נחושה ואיתנה שלא לחזור עליהם עוד! זהו — והסליל נמחק!

רק נעשה זאת — ונכתב ונחתם לחיים טובים ולשלום!

וביום ראש השנה ידוע מדברי רבותינו שעושים כל מיני סגולות וסימנים לטובה ולברכה, ונזהרים גם שלא לעשות דברים המסמלים חריפות ומרירות וכדו' שח"ו לא ישפיע עלינו לכל השנה.

על פי זה אמרו גם כן, שחס וחלילה צריך ליזהר מאוד שביום ראש השנה לא להגיע לידי כעס כלל ועיקר, כי אם יהיה כעס בראש השנה זה ישפיע לכל השנה.

ומספרים על חכם יהודה פתיה, בעל "בית לחם יהודה" ע"ה, שהיה מקובל גדול מאד, שסיפר על עצמו, שהיה נזהר בראש השנה שלא לכעוס, ושנה אחת קרה שהיצר הרע התגרה בו ולא עזב אותו כלל. מה עשה חכם יהודה? היה לובש גלימה לבנה, עשויה משי עם תרבוש כנהוג בבגדד, חזר מבית הכנסת, והיה חם מאד ולכן היו עושים את הסעודה על הגג.

היה חוט אחד משוך על הגג, ותלויות בו מנורות, למפות עם שמן ופתיליות, להאיר. באה חתולה אחת וקפצה, וכל השמן עם הנרות הכל נשפך על הגלימה הלבנה שלו. אמר: טוב לא נכעס, נביא גלימה אחרת של שבת, הלך החליף אותה, ועשה קידוש בשמחה גדולה.

עלתה אשתו אל הגג עם סיר האוכל ולפתע, התגלגלה מכל המדרגות, וכל הסיר עם האוכל הכל נשפך עליה, הכל הלך. כל הבית נהיה מהפיכה, כפרה....

אשרת
חיה
מי ימצא
ורחוק
מפנינים
מכרה

אמר לה חכם יהודה גם זו כפרת עוונות, נהיה שמחים, לא תתרגזי, לא תתרגזי, אין דבר, לא תקפיד, עזבי, השנה מנסים אותנו מאד, מי יודע מה צריך לקרות.

הביאו את האוכל של הבוקר אך שוב – באה חתולה שיחקה להם בסיר, שברה הכל, על הבגדים של הרב, על הרצפה... ואני לא כעסתי אומר חכם יהודה, מה עשו מן השמים, כיון שהוא לא הקפיד, אותה שנה – נשרף לו כל הבית, אבל לא היתה פגיעה בשום נפש, כולם בריאים שמחים ושלמים, אם הייתי כועס אפילו רגע אחד אמר הרב, כמה נפשות היו הולכות ח"ו, מהשמים הצילו אותנו הצלה גדולה.

וכן מסופר מעשה שהיה עם מו"ר הבא"ח בערב ר"ה, שכידוע כי לבן איש חי, בכל חג היתה לו גלימה מיוחדת של אותו חג, פעם אחת בערב ר"ה כשרצה לצאת מהבית ללכת לבית הכנסת, אחת מהנערות שעובדות, שפכה למעלה מן הגג איזה מים מלוכלכים מי שופכין, היישר על הגלימה של הרב. אמר הרב, אל תגידו לי מי זו, לא רוצה לשמוע, אני לא מקפיד ולא מעניין אותי. הלך והחליף הגלימה לאחרת, והלך.

ומזה נלמד גם אנחנו שלא להקפיד, כי היצר משחק בכל התחבולות, דברים שהאדם לא חושב – הכל יכול לבוא עליו חס ושלום, ואם נתכונן ונכין את עצמנו – שבכל מצב ובכל מקרה לא נכעס, אלא נעביר הכל בשלווה ונחת - ננצח אותו ועל ידי כן נזכה לשנה טובה ומבורכת, שנת שמחה ואהבה, גאולה וישועה, וחיים טובים וארוכים, לנו ולבני ביתינו, ונבקש בראש השנה הבא עלינו לטובה, תכלה שנה וקיללותיה, תחל שנה וברכותיה, שכבר הקב"ה ירחם עלינו, ויחיש גאולתינו, ויבוא המשיח, שעל ידי שימלוח הקב"ה עלינו, יפתרו כל הבעיות הכלליות והפרטיות, והעולם כולו יבוא לתיקונו, ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד.

שנה טובה ומבורכת כתיבה וחתימה טובה

בברכת שבת שלום

נעמי שמואלי

מעשיות וחידוקים

על רבינו מרדכי שרעבי זע"א

סיפר הגאון ר' שלמה הכהן שליט"א, על סבו הצדיק ר' אגא שאולי הכהן זצוק"ל. שכשרבינו עלה לארץ, ראה סבו את עוניים של רבינו ורעייתו, והכיר ברבינו כי איש קדוש ועליון הוא מאוד, לכן הציע להם להתגורר בחצרו אשר בשכונת נחלאות, שם נתן להם חדר מביתו. וסיפר כי בכל לילה היו קמים לערוך תיקון חצות ולימוד זוהר, לא לפני שהיו טובלים במים קרים, כאשר המשמש בקודש היה ר' אליהו שאולי הכהן בנערותו.

לאחר תקופה, רבינו לא הרגיש בנוח להטריח את ר' אגא לגור בביתו, ורצה לעבור לעיר תל אביב, כי שם השכירות זולה יותר, והמצב הכספי אינו מאפשר לו, אך ר' אגא הפציר בו שישאר בירושלים עיה"ק, ותמך בו לסייעו, כי ידע שעוד יצא שמו בכל הארץ, וכי אדם קדוש רם ונישא מהלך בניהם. [ומוסיף ר' שלמה שברבות הימים זכה להארת פנים אצל רבינו, בעצות והכוונה ולפעמים אף שעות רבות, והרגיש כי רבינו עושה זאת כמשיב טובה על אשר עשה עימו הסבא].

ממקום זה התנוודד רבינו כמה פעמים, עד אשר הגיע לחצר הקדושה, חצר ישיבתו, ברח' שילה אשר בשכונת מחנה יהודה, ושם קבע את מקום מושבו.

קציצות עלי סלק ומרתי

המצרכים:

10 עלי סלק / 10 יחי' כרתי

5 ביצים

בצל חתוך קוביות מטוגן

1 כוס קמח מצה

מלח

טיפת פלפל שחור

אופן ההכנה:

לשטוף את עלי הסלק או הכרתי להניח בסיר עם מים וקצת מלח להביא לרתיחה, להנמיך ולבשל למשך שעה.

לסנן לחתוך ולסחוט טוב את המים.

להוסיף את שאר המצרכים, לערבב את הכל.

ליצור קציצות קטנות.

לטגן בשמן או לאפות בתנור 200 מעלות למשך 30 דקות, או עד

שיזהיב.

ניתן להקפאה, להוציא לחמם ולהגיש.

שנה טובה ומבורכת

לבריאות ובהצלחה
שבת שלום

